

Posudek vedoucího diplomové práce – Insolvenční řízení v kontextu právního řádu EU a České republiky.

Téma předložené diplomové práce je Insolvenční řízení v kontextu právního řádu EU a České republiky.

Kolega Matěj Benčura se ve své práci, která má rozsah 65 stran a odevzdána byla dne 29.3.2012, zabývá především právní úpravou ohledně mezinárodních insolvenčních řízení podle tzv. insolvenčního nařízení – č. 1346/2000 a dále českou a slovenskou právní úpravou ve vztahu k insolvenčnímu nařízení.

V současné době se objevují stále častěji insolvenční řízení, která se dotýkají několika států, a i české a slovenské soudy se s těmito řízeními musí vypořádat. Proto se jedná o téma aktuální nejen z pohledu praktického ale i teoretického. Ačkoliv je tomuto tématu v dnešní době věnována v odborné literatuře pozornost, autor přináší na dané téma nové zajímavé pohledy, zejména co do souvislostí ohledně českého a slovenského právního řádu.

Autor práci rozdělil do dvou logických celků.

V první části se autor zabývá insolvenčním nařízením č. 1346/2000. Věnuje se jednak obecnému popisu nařízení a zejména pak otázce COMI, kdy se zabývá praktickými otázkami spojenými s COMI (str. 18). Zajímavé je pojednání o uznávání insolvenčních řízení, kdy autor v této souvislosti zmiňuje i otázku výhrady veřejného pořádku při uznávání zahraničních insolvenčních řízení (str. 26 a násl.). Autor se zabývá i důsledky zneužívání koncepce COMI, kterým je forum shopping a rozebírá v této souvislosti rozhodnutí SD EU ve věci Eurofood (str. 48 a násl.).

Ve druhé části své diplomové práce se autor zabývá právní úpravou mezinárodního insolvenčního práva ve vztahu k insolvenčnímu nařízení v zákoně o konkurzu a vyrovnání a v insolvenčním zákoně. Autor rozebírá otázky mezinárodního insolvenčního práva i ve slovenském právním řádu.

Při zpracování práce prokázal autor znalost z oboru mezinárodního insolvenčního práva ale i z oblasti obecného insolvenčního práva.

Autorovi se dle mého názoru podařilo velice dobře popsat základní východiska insolvenčního nařízení a dále na tato východiska navázat rozbořem základních otázek mezinárodního insolvenčního práva v českém a slovenském právním řádu.

Co se týče jazykové a stylistické úrovně a úpravy práce, tak nemám výhrady.

Výběr domácí literatury považuji za dostatečný, domnívám se však, že autor mohl čerpat více ze zahraniční literatury.

Na str. 48 a násl. se autor zabývá případem Eurofood a otázkou COMI. Autor by se měl v rámci obhajoby své diplomové práce vyjádřit k rozhodnutí ve věci Interedil (C-396/09), které na Eurofood navazuje, avšak autor jej ve své práci bohužel nezmínil.

Práci doporučuji k obhajobě, a pokud bude úspěšně obhájena, tak navrhuji kvalifikační stupeň výborně.

V Praze dne 27.4 .2012

Univerzita Karlova, Právnická fakulta, Katedra obchodního práva

JUDr. Jan Brodec, LL.M. Ph.D.